

stor Arbejdsløshed. Arbejdsløshedstallet var paa daværende Tidspunkt ca. 48 000, og det var Regeringens Hensigt at fremsætte Forslag til Igangsættelse af Arbejde og Lindring af den Byrde, Arbejdsløsheden lagde paa den danske Arbejderbefolkning.

Endvidere udtalte Ministeren:

»Et noget usikkert Punkt i indeværende Aars Økonomi er Statsbanerne, og jeg skal ikke nægte, at jeg har en Frygt for ubehagelige Overraskelser paa dette Punkt. I Finansloven er der regnet med et Underskud i Driften af Statsbanerne paa 12—13 Mill. Kr., men som det aflagte Regnskab for 1925—26 viser, er Underskuddet for dette Aar ca. 29 Mill. Kr., og selv om der kan ventes en Forbedring i indeværende Aar i Sammenligning med foregaaende Aar, frygter jeg dog for, at Underskuddet vil blive større, ja, maaske endog væsentlig større end forudsat paa Finansloven.« ... »Med denne Reservation vil jeg i øvrigt mene, at Finansloven for indeværende Aar kan holde, og at Resultatet vil blive nogenlunde tilfredsstillende i Overensstemmelse med de Forventninger, der var til Stede, da Finansloven blev vedtaget.«

Ved Udarbejdelsen af *Forslaget til Finanslov for Finansaaret 1927—28* var Bestræbelserne for at reducere Udgifterne fortsat, og Regeringen havde søgt at reducere alle Udgifter efter visse Principper, som man vilde anvende for Nedskæringen. Den sidste Pristalsregulering fra August 1926 var indarbejdet i Forslaget, ikke alene med Hensyn til Lønninger og andre Ydelser, men ogsaa med Hensyn til Bevillinger, hvor der ikke forelaa et egentligt kontraktmæssigt Krav paa Statskassen. Tillige var der taget Hensyn til, at der ønskedes en særlig Nedskæring af de militære Udgifter. — Saaledes som Finanslovsforslaget forelaa udarbejdet, indeholdt det en samlet Udgift paa 340,2 Mill. Kr. og en samlet Indtægt paa 341,6 Mill. Kr., saaledes at Driftsbudgettet viste et Overskud paa ca. 1,4 Mill. Kr.

Som Svar paa en af Landmænd ved et Møde i Odense den 28. Juni 1926 vedtagen Resolution om ekstraordinære *Nedsættelser af Tjenestemændenes Lønninger* udtalte Ministeren, at Regeringen ikke vilde stille et saadant Forslag, ej heller støtte det, hvis det fremkom fra andre Partier paa Rigsdagen, ligesom man heller ikke kunde gaa med til at foretage *lovmæssige Nedskæringer af de sociale Udgifter*.

Angaaende en *Nedsættelse af Skatterne* bemærkede Ministeren:

»Det er ikke muligt for den socialdemokratiske Regering at love større Skattenedsættelser, end Statens Økonomi kan bære. Den socialdemokratiske Regering er en bestemt Mod-